

[Socialministeren]

Denne plan iværksættes mandag den 20. august 1990 kl. 0700 og indtil videre 2-4 måneder, hvor det af politidirektøren vil blive vurderet, om indsatsen har hjulpet i en sådan grad, at den kan ophøre eller den skal fortsætte.

Spm. nr. S 1136

Til *boligministeren* (21/8 90) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvad vil ministeren gøre for fremover at forhindre, at en boligejer, der er interesseret i fjernelse af en bebyggelse, blot lader ejendommen forfalde til ubrugelighed med efterfølgende forpligtelse for kommunen til at yde offentlig støtte, såfremt de kondemnabile forhold skal afhjælpes?«

Begrundelse

I lokalplan 4.15 vedtaget af Helsingør Byråd den 20. juni 1988 fremgår det af § 3, stk. 1:

»Områdets anvendelse fastlægges til erhvervsformål såsom industri, lager- og værkstedsvirksomhed, herunder service- og forretningsvirksomheder og lignende, i tilknytning til den pågældende virksomhed.«

Af økonomiudvalgets dagsorden den 31. juli 1990 fremgår det, at det er lokalplanens formål at sikre en istandsættelse af bygningerne, herunder også boligbygningerne. Ejendommen, som på grund af manglende vedligeholdelse er blevet kondemneret af flertallet af byrådet, er hverken fredet eller erklæret bevaringsværdig, men indeholder 4 gode lejligheder for mindre-bemidlede mennesker.

Svar (29/8 90):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Byggeloven indeholder allerede en række bestemmelser, der giver kommunalbestyrelserne mulighed for at gribe ind, såfremt en ejer misligholder sin ejendom.

Efter byggelovens § 14 skal bebyggelse, ejendommens ubebyggede arealer og derpå værende indretninger holdes i forsvarlig stand, således at de ikke frembyder fare for ejendommens beboere eller andre eller på anden måde er behæftet med væsentlige mangler: Denne bestemmelse gælder, uanset hvornår bebyggelsen er opført.

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Såfremt en ejer overtræder denne bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen i medfør af byggelovens § 17 meddele ejeren påbud om at afhjælpe manglerne ved ejendommen. Efterkommer ejeren ikke et sådant påbud, kan det ved dom pålægges ejeren inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at udbedre manglerne.

Sker dette ikke rettidigt, og kan inddrivelse af tvangsbøder ikke antages at føre til, at påbudet efterkommes, kan kommunalbestyrelsen foretage det nødvendige på ejerens bekostning.

Såfremt en ejendom er behæftet med mangler, der frembyder fare for ejendommens beboere eller andre, og manglerne ikke afhjælpes efter kommunalbestyrelsens påbud, giver byggelovens § 18 kommunalbestyrelsen mulighed for straks at lade de pågældende arbejder udføre for ejerens regning.

Det er min vurdering, at de nævnte bestemmelser i byggeloven indeholder et tilstrækkelig effektivt instrument til at forhindre, at en boligejer, der er interesseret i fjernelse af en bebyggelse, blot lader ejendommen forfalde til ubrugelighed. Kompetencen til at anvende reglerne ligger som nævnt hos den enkelte kommunalbestyrelse.

Spm. nr. S 1137

Til *justitsministeren* (21/8 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan kan ministeren acceptere den fortsatte slytning af de relevante oplysninger om flygtningesituationen i Danmark, som den tilsyneladende vil foregå med det varslede nedsatte udvalg til belysning af forbedring af statistikken vedrørende flygtningesituationen i Danmark?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 1084 1989-90 til økonomiministerens og ministerens besvarelse heraf.

Svar (7/9 90):

Justitsministeren (Engell):

De beretninger, der siden den seneste ændring af udlændingeloven i 1986 årligt er blevet afgivet til Folketinget om regeringens målsætning på dette område, indeholder en lang ræk-